

Čís. 4350.

Oprávnění podati obžalobu pro přečin zlehčování přísluší obchodním a hospodářským podnikům bez ohledu na formu, v níž jsou provozovány, a bez ohledu na to, zda jde o podnik jednotlivcův či o podnik kolektivní.

Hledisko § 492 tr. zák. nemá tu místa.

Pro důkaz objektivní a subjektivní nepravdivosti údajů (§ 27 zák. proti nek. sout.) platí zásady oficiálnosti a pravdy materiální, nikoli zásada § 490 tr. zák.

(Rozh. ze dne 5. ledna 1932, Zm II 319/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 23. dubna 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem zlehčování podle § 27 zák. ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaného napadá rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 písm. a) po případě c) tr. ř. námitkou, že jest právně mylný výrok nalézacího soudu, uznávající aktivní oprávnění firmy »S.« k soukromé obžalobě, ana prý nemůže žalovati firma, nýbrž jen fyzické osoby firmu představující nebo zastupující. Podle § 34 odst. 3 písm. b) zákona proti nekalé soutěži z 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n. může obžalobu pro přečin zlehčování podle § 27 cit. zák. podati ten, koho se trestný čin bezprostředně dotýká. Omezovati toto ustanovení zákona jen na osoby fyzické a na korporace v § 492 tr. zák. naznačené — jak míní zmateční stížnost — nemá oporu v zákoně, ba ani v důvodové zprávě. Zákon čís. 111/27 poskytuje v § 10 ochranu soukromoprávní a v § 27 ochranu trestní zlehčenému »podniku«, podobně jako i v četných jiných ustanoveních (§§ 2, 25; 11, 29; 12, 30; 13, 31; 14, 32). Tento široký pojem zahrnuje téměř všechna podnikání, nesoucí se k ukojení životních potřeb lidstva a směřující k docílení výtěžného zdroje. Nerozeznává, o jaký podnik jde, zda o podnikatele jednotlivce či o podniky kolektivní, obchodní společnosti, akciové společnosti, společnosti s r. o., družstva (ohledně těchto srov. důvodovou zprávu k § 46 cit. zák.). Podle důvodové zprávy vztahuje se zákon čís. 111/27 na veškeré samostatně provozované činnosti, nesoucí se ke zdroji příjmů zhodnocováním zboží nebo výkonů. Podléhají mu tedy nejen obchodní podniky v užším slova smyslu, nýbrž i podniky peněžní, bankovní, nýbrž i všechny ostatní hospodářské podniky, i neobchodní, jako výroba prvotní a výroba druhotná, živnosti, ba i svobodná povolání. Vždyť účelem zákona jest, odstraniti nekalé zjevy hospodářského života vůbec. Kdyby šlo podle mínění zmateční stížnosti, minul by se zákon o nekalé

soutěži více než z polovice cílem. Kdo jest »soukromým obžalobcem«, stanoví všeobecně pro obor trestního práva § 46 tr. ř. K tomu přistupuje pro obor ochrany cti ustanovení § 492 tr. zák., pro obor nekalé soutěže však ustanovení § 34 odst. 3 zák. čís. 111/27 jako zákon zvláštní, a nelze ustanovení § 492 tr. zák., upravující jinou právní oblast, pojímati i do zákona o nekalé soutěži (jak tomu chce zmateční stížnost). Jmenuje-li závadný dopis opětovně výslovně firmu »S.«, nikoliv jen její představitele nebo zástupce, jest firma »S.« tím, koho se trestný čin (zlehčování) bezprostředně dotýká (§ 34 odst. 3 písm. b) cit. zák.). Ostatně podle plné moci dali zmocnění k podání soukromé obžaloby právě představitelé (zástupci) firmy »S.«, akciové společnosti.

Podle § 27 zák. čís. 111/27 musí býti údaje o podniku objektivně nepravdivé, co do pravdivosti neprokázatelné. Obžalovaného může vyviníti jen důkaz, že jeho údaje jsou pravdivé, nebo že mu jejich nepravdivost nebyla známá. Tím ovšem není řečeno, že v trestním řízení o nekalé soutěži platí zásada řízení pro urážky na cti, jíž jest obžalovanému uloženo, by dokázal pravdivost závadných projevů. V trestním řízení o nekalé soutěži platí všeobecné zásady trestního řízení, zásada oficiálnosti a materiální pravdy. Soud jest povinen provésti potřebné důkazy, ať byly nabídnuty tou neb onou stranou nebo stranami vůbec nebyly nabídnuty, by pak, uváže volně podle § 258 tr. ř. veškeré výsledky průvodního řízení, učinil potřebná skutková zjištění o pravdivosti (o nepravdivosti) údajů o podniku. Lze připustiti, že úprava rozhodovacích důvodů rozsudku na některých místech budí dojem, jako by se zjišťovala pravda podle § 490 tr. zák. Nicméně nelze uznati za důvodnou námitku zmateční stížnosti s hlediska zmatku podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř., že rozsudek spočívá na mylném výkladu zákona, vycházeje z názoru, že nastane trestnost obžalovaného, neprokáže-li pravdivost svých údajů. Vždyť rozsudek zjevně vychází ze správného pojetí ustanovení zákona v § 27, an si předkládá otázku, zda údaje obžalovaného — jak tvrdil — byly objektivně pravdivé, a v příslušných odstavcích rozhodovacích důvodů zřetelně proniká zjišťování výsledků dotyčných průvodních prostředků v ten smysl, že údaje obžalovaného o žalujícím podniku byly objektivně nepravdivé a že si byl obžalovaný vědom nepravdivosti svých údajů.

Čís. 4351.

To, že nakladatel (vydavatel) neperiodického tiskopisu není znám, je objektivní podmínkou trestní zodpovědnosti správce tiskárny ve smyslu § 24 tisk. nov., a to pro dobu, kdy je s o u d u rozhodnouti o tom, zda se na správce přesouvá trestní zodpovědnost; nesejde na tom, kdy se soukromému obžalobci stalo známým, kdo je nakladatelem (vydavatelem) tiskopisu.

Nemá-li býti tiskař za podmínek § 1 odst. (2) tisk. nov. stíhán pro své spolupůsobení při tisku, nelze v tom, že odpovědný správce tiskárny četl kartáčový otisk neperiodického tiskopisu a nařídil jeho vytisknutí,